

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 4. Ruffinus, & S. Melania.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](#)

Sæculum IV. S. Damasum Papam consuluit, & illi Re
A. C. 374. gioni valedixit.

§. IV.

Ruffinus, & S. Melania.

Epist. 41. ad Ruff. Ros. In hoc Deserto Syriæ adhucdum morari. *ibid. p. 425.* amicum suum, cuius eum sollicitudo te-
& 439. Hier. nebat, Monasteria Ægypti visitare, atque
Chron. ann. Nitriam advenisse, ut videret S. Mac-
375. Paul. ep. rium. Is Macarius Ægyptius fuisse cre-
io. ad Sever. ditur. Eodem tempore S. Melania in
ad Paul. c. 5. Ægypto versabatur. Hæc fuit Matro-
narum Romanarum nobilissima, Nepuis
Marcellini, qui cum Probo anno 341.
Consulatum gesserat. Uno anno gemi-
na prole, & Marito orbata, viginti duo
rum annorum vidua, viva in Deum fide
jacturam tulit, nec ullas fæminarum mo-
re lacrymas fudit. Ergo sui ipsius arbi-
tra, relicto unico, qui sibi supererat, filio
(is posterioribus annis urbis Romanæ Prä-
tor fuit) concendens navem in Ægyptum
Pall. Laus. transmisit. Ubi Alexandriam attigit, ibi
c. 117. S. Isidorum Presbyterum, Nosocomii Re-
ctorem, invenit, Romanis notissimum, ex
illo tempore, quo cum S. Athanasio illic
peregrinatus fuerat. Is jam olim mon-
tis Nitriensis incola, narrabat S. Melania,
quantæ virtutis viri ibi viverent, quos
inter S. Pambo fulgeret. Mulierem in il-
lud desertum eundi cupido incessit, ac
que

que illuc a S. Isidoro perducta est. S. Pam- Sæculum IV.
boni dono dedit vasæ argentea, trecen- A. C. 374.
tas libras Romanas valentia, quæ qua-
dringentas quinquaginta marcas exæ-
quant. Ipse illa hora palmarum folia te-
xens, vultu, ut erat, immoto, alta voce
ait ad eam: *Deus tibi meritam merce-
dem reddat*; tum ad suum œconomum;
*accipe hoc, & inter omnes fratres Lybiæ,
& Insularum distribue, quia illa Monaste-
ria magis indigent; Monasteriis Ægypti
nibil tribuas, nam sine his satis dives est*
Regio. Exspectabat stans Melania, ut
sibi suam Benedictionem impertiretur,
aut saltem uno verbo laudaret tantam
liberalitatem. Ipso tacente, ait: *Pater
mi! ut scias, trecentæ libræ argenti bic
sunt.* Ipse nullo signo dato, nec arcas,
quibus argentum continebatur, aspectu
dignatus, respondit: *Filia mea! non opus
est, ut illi, cui hæc attulisti, dicas, quan-
tum attuleris, ipse enim est, qui montes, Isa. II. 12.
& sylvas in statera ponderat. Si mibi
hoc donares, causa esset, cur, quantum sit,
doceres, si autem Deo offers, qui duo obola* Marc. 12.
*non despexit, de magnitudine munieris ta-
ce!* S. Pambo ferme viginti post hæc an-
nos obiit septuagenarius; nullus eum
morbus occidit, sed spiritum reddidit,
cum manibus suis corbem conficeret,
quem moriens, nam aliud nihil suppete-
bat, Palladio, tunc Discipulo suo, dona-
vit.

Inter

Sæculum IV. Inter Discipulos Pambonis erant quæ-

A. C. 374. tuor fratres, iisdem parentibus geniti,

vita P.P. II. Dioscorus, Ammonius, Eusebius, & Eu-

c. 25. Pall. thymius, qui, quod essent longa corporis

c. 12. Sup. statura, fratres magni, seu alti vocaban-

t. XII. §. 20. tur, sequenti tempore celeberrimi. Dio-

corus primogenitus Episcopus Hermopo-

litanus fuit. Ammonius ille est, qui in

profectione Romana S. Athanasio socium

se præbuerat; is totam Scripturam me-

moriae impresserat, eratque ex lectione

librorum Origenis, Didymi, aliorumque

auctorum Ecclesiasticorum doctissimus.

Horum quatuor fratum maxima fuit in

illo Monasterio auctoritas. Tres quoque

eis erant sorores, quæ in vicinia Mona-

sterium Virginum condiderunt. In eo-

II. vit. patr. dem monte Nitriæ S. Melania vidit S. Or,

c. 2. Pall. tunc nonagenarium, & mille Monacho-

c. 9. rum Patrem. Is, quando novitium susci-

piebat, omnes fratres convocabat, quo-

rum alius lateres, alius cœmentum, alius

ligna secum ferebat, atque una die no-

vello fratri cellulam ædificabant; que

intus erant necessaria Sanctus Or proxi-

Menol. 7. debat. Ecclesia Græca hujus Sancti me-

Aug. moriam colit septima Augusti. Sancta

Melania ferme sex menses, montis Nitriæ

Pall. e. 117. Anachoretas visitans, explevit.

§. V.